

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-99(3)/13/JS

Warszawa, 16 stycznia 2014 r.

DECYZJA DIH-1/ 3 /2014

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267 t.j.), art. 1 ust. 3 i art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz.U. z 2009 r., Nr 151, poz. 1219 z późn. zm.) oraz art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Ireny Siudy wykonującej działalność gospodarczą pod nazwą Irena Siuda Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Produkcyjne „GRZEŚ” w Częstochowie, od decyzji Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach z dnia 20 listopada 2013 r. (nr akt sprawy: HU-D-Cz.8361.67.2013/62DEC/13), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) z tytułu wprowadzenia do obrotu sześciu partii wędlin oferowanych bez opakowań, nieodpowiadających jakości handlowej z uwagi na niewłaściwe oznakowanie, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 3-4 października 2013 r. przez inspektorów reprezentujących Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Katowicach – zwanego dalej również „*Śląskim WIIH*” – w punkcie sprzedaży artykułów spożywczych przy ul. Starzyńskiego MCH 9 w Częstochowie, należącym do przedsiębiorcy Ireny Siudy wykonującej działalność gospodarczą pod nazwą Irena Siuda Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Produkcyjne „GRZEŚ”, zwanego dalej również „*stroną*” – stwierdzono w obrocie handlowym sześć partii wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań o wartości 148,59zł, tj.:

- kabanosy amerykańskie w ilości 0,125 kg, w cenie 66,00 zł/kg o wartości 8,25 zł;
- salami „Bumerang” w ilości 1,495 kg, w cenie 32,60 zł/kg o wartości 48,74 zł;
- kielbasa szynkowa wędlina drobnorozdrobniona w ilości 1,700 kg, w cenie 21,50 zł/kg o wartości 36,55 zł;
- kielbasa zwyczajna w ilości 0,274 kg, w cenie 13,90 zł/kg o wartości 3,81 zł;

- parówka gruba w ilości 1,600 kg, w cenie 10,90 zł/kg o wartości 17,44 zł;
- kielbasa śląska w ilości 2,126 kg, w cenie 15,90 zł/kg o wartości 33,80 zł;

zwanych dalej „wędlinami”, nieodpowiadających jakości handlowej, z uwagi na brak na wywieszkach dotyczących danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, nazwy środka spożywczego i wykazu składników, co naruszało wymagania określone w § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007 r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. Nr 137, poz. 966 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z dnia 3-4 października 2013 r. (nr akt: HU-D-Cz.8361.67.2013).

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości, Śląski WIIH, pismem z dnia 24 października 2013 r. zawiadomił przedsiębiorcę Irenę Siudę wykonującą działalność gospodarczą pod nazwą Irena Siuda Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Produkcyjne „GRZEŚ” w Częstochowie, o wszczęciu postępowania administracyjnego w celu wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz.U. z 2005 r., Nr 187, poz. 1577 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, za wprowadzenie do obrotu sześciu ww. partii wędlin nieodpowiadających jakości handlowej ze względu na nieprawidłowe oznakowanie. W piśmie tym Śląski WIIH poinformował również stronę, że przed wydaniem decyzji przysługuje jej prawo do wypowiedzenia się co do zebranych w sprawie materiałów i dowodów. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją z dnia 20 listopada 2013 r. (nr akt: HU-D-Cz.8361.67.2013/62DEC/13) Śląski WIIH, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, wymierzył przedsiębiorcy Irenie Siudzie prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Produkcyjne „GRZEŚ” w Częstochowie, karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych) za wprowadzenie do obrotu ww. sześciu partii wędlin nieodpowiadających jakości handlowej.

Pismem z dnia 28 listopada 2013 r. strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – zwanego dalej również „Prezesem UOKiK” – odwołanie od ww. decyzji. Strona wniosła o uchylene zaskarżonej decyzji. Strona zarzuciła zaskarżonej decyzji, że wymierzona kara jest nieproporcjonalna i krzywdząca. Strona podniosła, że w trakcie kontroli otrzymała już mandat karny w wysokości 400 zł za stwierdzone nieprawidłowości w związku z powyższym uważa, że wymierzenie kary w drodze decyzji w kwocie 500 zł jest niesłuszne, nieproporcjonalne i krzywdzące. W opinii strony nie może ona być ukarana drugi raz za to samo wykroczenie. Jej zdaniem już pierwszy mandat, który został wymierzony jest skuteczny, odstraszający i spełniający charakter prewencyjny. Strona nie zgadza się ze stwierdzeniem, że wprowadziła do obrotu towary o złej jakości handlowej.

Jej zdaniem metki producenta ze składem surowcowym i nazwą towarów są przechowywane w sklepie do momentu sprzedaży danej partii towaru zgodnie z wymogami HACCP i żadna kontrola Sanepidu nie wykazała w tym zakresie nieprawidłowości. Strona stwierdziła, że w jej sklepie na wywieszkach przy wędlinach podane są tylko ceny za kilogram i nazwy towarów, natomiast skład wędlin znajduje się na metkach producentów, przechowywanych w sklepie. Podkreśliła, że do tej pory nie spotkała się w żadnym znanym jej sklepie z jednostkowym opisem składu surowcowego pojedynczej kiełbasy czy kaszanki, dlatego też jej zdaniem przesadą jest uznanie jako wysoki stopień szkodliwości czynu fakt, że konsument nie otrzymuje informacji o produkcie. Strona zauważyła, że od kiedy prowadzi sklep nigdy nie prowadzono wobec niej postępowania administracyjnego, a tym bardziej nie wymierzono kary, która jest 10-cio procentową wartością osiągniętego dochodu rocznego netto.

Pismem z dnia 20 grudnia 2013 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów poinformował przedsiębiorcę Irenę Siudę wykonującą działalność gospodarczą pod nazwą Irena Siuda Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Produkcyjne „GRZEŚ” w Częstochowie, iż przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej na podstawie art. 10 Kpa uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Oznakowanie środków spożywczych, jak wynika z art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej jest jednym z elementów jakości handlowej.

W myśl art. 6 ust. 1 ustawy o jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu są oznakowane.

Wymagania dotyczące sposobu oznakowania środków spożywczych oferowanych bez opakowań (luzem) zostały określone w rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych. Przepis § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 tego rozporządzenia stanowi, że w miejscu sprzedaży środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego podaje się dodatkowo informację o imieniu i nazwisku lub nazwie producenta oraz wykaz składników. Zgodnie z § 17 ust. 2 ww. rozporządzenia, informacje te podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Ustawa o jakości handlowej stanowi w art. 40a ust. 1 pkt 3, że każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł. Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia, na mocy art. 40a ust. 5 tej ustawy stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych i wielkość jego obrotów.

W niniejszej sprawie, w toku kontroli przeprowadzonej w placówce handlowej, należącej do strony, stwierdzono, że wprowadzone do obrotu sześć ww. partii wędlin nie spełniało wymagań określonych w § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych z uwagi na brak w miejscu ich sprzedaży (na wywieszkach dotyczących danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom) informacji dotyczących nazwy środka spożywczego oraz wykazu składników.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, Śląski WIIH wymierzył w drodze decyzji karę pieniężną przedsiębiorcy Irenie Siudzie wykonującej działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Uslugowo-Produkcyjne „GRZEŚ”, to jest przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu artykuły rolno-spożywcze o niewłaściwej jakości handlowej.

W opinii Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalenia kontroli odnoszące się do braku oznaczeń sześciu ww. partii wędlin wskazywały na popełnienie czynu opisanego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, a więc były podstawą do wymierzenia kary określonej w tym przepisie.

Odwołując się od decyzji strona wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji. Strona podkreśliła, że została już ukarana mandatem karnym w wysokości 400 zł i w związku z powyższym uważa, że wymierzenie dodatkowej kary w drodze decyzji w kwocie 500 zł jest podwójnym karaniem i jest niesłuszne. Strona zauważyła, także że od kiedy prowadzi sklep nigdy nie prowadzono wobec niej postępowania administracyjnego, a tym bardziej nie wymierzono kary, która jest dziesięcioprocentową wartością osiągniętego dochodu rocznego netto.

W kwestii ukarania strony mandatem karnym w wysokości 400 zł Prezes UOKiK podkreśla, że przedmiotowy mandat nałożono w związku z popełnieniem wykroczeń określonych w:

- art. 137 § 1 Kodeksu wykroczeń (Dz. U. z 2013 r. poz. 482 t.j.) w związku z naruszeniem przepisów o obowiązku uwidaczniania cen, określonych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 10 czerwca 2002 r. w *sprawie szczegółowych zasad uwidaczniania cen*

towarów i usług oraz sposobu oznaczania ceną towarów przeznaczonych do sprzedaży (Dz. U. Nr 99, poz. 894 z późn. zm.),

- art. 100 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o *bezpieczeństwie żywności i żywienia* (Dz. U. z 2010 r. Nr 136, poz. 914 z późn. zm.), zwana dalej „*ustawą o bezpieczeństwie żywności*” w związku z wprowadzeniem do obrotu środków spożywczych po upływie terminu przydatności do spożycia lub daty minimalnej trwałości (10 partii),
- art. 26 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. Prawo o miarach (Dz. U. z 2013 r. , poz. 1069 t.j.), w związku z posługiwaniem się urządzeniem pomiarowym, bez aktualnej cechy legalizacji.

Wobec powyższego nałożony na stronę mandat był wynikiem stwierdzonych nieprawidłowości innych, niż niewłaściwa jakość handlowa produktów i tym samym nie może być mowy o podwójnym karaniu.

Należy podkreślić, że przyjęte przez ustawodawcę brzmienie art. 40a ust. 1 ustawy o jakości handlowej wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej (pkt 3) lub zafałszowane (pkt 4) artykuły rolno-spożywcze, podlega karze przewidzianej w każdym z tych przepisów. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej lub zafałszowanych produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tych przepisach ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest tylko fakt wprowadzenia do obrotu produktów o niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 maja 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10).

W kwestii wymierzenia kary pieniężnej za wprowadzenie do obrotu artykułów rolno-spożywczych nieodpowiadających jakości handlowej, Prezes UOKiK zaznacza, że organ pierwszej instancji orzekł karę 500 zł, tj. w minimalnej wysokości określonej ustawą.

Argument podniesiony w odwołaniu, że strona do tej pory nie spotkała się w żadnym znanym jej sklepie, z jednostkowym opisem składu surowcowego pojedynczych wędlin, nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ każdy podmiot w podległym mu przedsiębiorstwie ma prawny obowiązek zapewnienia zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów (por. art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002, s. 1 z późn. zm.).

Prezes UOKiK wyjaśnia, że każdy przedsiębiorca jest obowiązany do śledzenia na bieżąco przepisów prawa dotyczących prowadzonej przez niego działalności. Przepisy określające wymagania jakości handlowej w odniesieniu do wędlin oferowanych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży są powszechnie obowiązujące i zostały opublikowane w Dzienniku Ustaw, powinny więc być stronie znane. Tym bardziej dotyczy to strony, która prowadzi działalność gospodarczą od 1 stycznia 1995 roku o przeważającym profilu sprzedaży detalicznej mięsa i wyrobów z mięsa prowadzonej w wyspecjalizowanych sklepach (wg danych z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej na www.firma.gov.pl, wydruk z dnia 4 października 2013 r.).

Prezes UOKiK zwraca uwagę, że zgodnie z § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 i ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych, w przypadku wędlin oferowanych do sprzedaży bez opakowań jednostkowych (luzem), w miejscu ich sprzedaży, na dotyczących ich wywieszkach lub w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, podaje się informacje o nazwie lub imieniu i nazwisku producenta oraz wykaz składników. Zatem tylko informacje podane w formie wywieszki umieszczonej bezpośrednio przy wędlinie (obok, na, przy produkcie) lub uwidocznione w inny sposób, ale w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom odpowiada prawidłowemu oznakowaniu wędlin, stosownie do tego przepisu.

W tym miejscu należy wskazać, że etykieta opakowania zbiorczego, zawierająca wykaz składników wędliny może zostać uznana za wywieszkę spełniającą wymagania § 17 ww. rozporządzenia, o ile będzie ona umieszczona w widocznym i dostępnym dla konsumentów miejscu, a obowiązkowe informacje będą dla nich czytelne.

Jak wynika z Protokołu kontroli, wymagane informacje znajdowały się na opakowaniach zbiorczych, trzymanyh w sklepie, ale nie były widoczne dla konsumentów. Należy zauważyć, że znowelizowane rozporządzenie w sprawie znakowania środków spożywczych, rozszerzyło możliwość podawania wymaganych informacji dla konsumentów o inne miejsca niż tylko wywieszka dotycząca danego środka spożywczego, ale jednocześnie sformułowało wymóg (obowiązek) podawania tych informacji w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom.

Prezes UOKiK wyjaśnia, że skoro przepis § 17 rozporządzenia w sprawie znakowania stanowi o wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub innym sposobie uwidocznienia wykazu w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom, samo posiadanie etykiet opakowań zbiorczyh w sklepie przy braku zapewnienia bezpośredniego do nich dostępu konsumentom nie spełnia wymagań powyższego przepisu. W ocenie organu drugiej instancji było to jednoznaczne z brakiem bezpośredniej dostępności do informacji, o których mowa w ww. przepisie.

Wskazać należy, że kwestię bezpośredniej dostępności poruszył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 17 listopada 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 1652/10. Sąd wskazał, że konsumenci muszą mieć bezpośrednią możliwość zapoznania się z informacjami przysługującymi im z mocy prawa, bez konieczności podejmowania

dodatkowych starań o uzyskanie ich od sprzedawcy. Konieczność podjęcia dodatkowych działań mających na celu uzyskanie informacji np. od sprzedawcy powoduje w rzeczywistości utrudnienie w zakupie, co może skutkować utratą zainteresowania konsumenta wykazem składników, a w konsekwencji zakupem produktu niezgodnego z jego oczekiwaniami.

Odnosząc się do stwierdzenia strony, że przestrzega HACCP i żadna kontrola Sanepidu nie wykazała w tym zakresie nieprawidłowości należy zauważyć, że zgodnie z definicją zawartą w ustawie o bezpieczeństwie żywności HACCP jest to system postępowania w firmach mających do czynienia z żywnością, służący zapewnieniu bezpieczeństwa zdrowotnego tej żywności, natomiast oznakowanie produktów (w tym wędlin) jest elementem jakości handlowej. Zgodnie z definicją jakości handlowej zawartej w art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej obejmuje ona m.in. wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania artykułów rolno-spożywczych, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

W kwestii nieproporcjonalnej i krzywdzącej kary w wysokości 500 zł, Prezes UOKiK podkreśla, że organ pierwszej instancji wymierzył stronie karę w minimalnej wysokości określonej ustawą o jakości handlowej.

Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdził, że przedstawione w odwołaniu zarzuty są bezprzedmiotowe, a sposób ustalenia wysokości kary pieniężnej był zgodny z kryteriami zawartymi w art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej i znajdował uzasadnienie w zebranych materiale dowodowym. W ocenie organu odwoławczego, stopień szkodliwości czynu należało uznać jako wysoki, ponieważ w przypadku wyrobów oferowanych luzem – w przeciwieństwie do żywności w opakowaniach – oznakowanie w miejscu sprzedaży stanowi praktycznie jedyne źródło informacji dla nabywcy o rodzaju i właściwościach środka spożywczego.

Ustosunkowując się do argumentu strony, iż nie stać jej na zapłacenie takiej kary ze względu na (niski) dochód, Prezes UOKiK informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. W myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

1. odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
2. odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
3. umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Zgodnie z art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Katowicach w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. 2012 r. Nr 270 z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę można wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nieuiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012 r., poz. 749 z późn. zm.).

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. Irena Siuda
prowadząca działalność gospodarczą
pod nazwą Irena Siuda Przedsiębiorstwo
Handlowo-Uslugowo-Produkcyjne „GRZEŚ”,
ul. Worcella 24 lok. 15,
42-202 Częstochowa
2. Śląski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej w Katowicach
3. a/a